

† FRAN CEGNAR.

Dné 14. t. m. je umrl v Trstu po daljši bolezni sloveči pesnik in pisatelj slovenski, višji upokojeni poštni kontrolor *Fran Cegnar* v 66. letu dôbe svoje. Pokojnik se je porodil dné 8. grudna 1826. leta pri Sv. Duhu blizu Stare Loke, dovršil ljudsko šolo v Škofji Loki, nató pa hodil v ljubljansko gimnazijo do leta 1849. Ker mu ni bilo dovolj pomočkov za vseučiliške studije, oglasil se je za državno službo in jo tudi dobil pri brzojavnem uradu v Trstu. Vender je za svojega službovanja prebil dôkaj bridkih izkušenj, ker se je vselej kazal iskrenega Slovenca; pred tremi leti pa je bil upokojen zaradi bolehnost svoje. — Cegnar je jako odlična osebnost v književni zgodovini slovenski. Njega prvi pesniški proizvodi so bili priobčeni v Bleiweisovih »Novicah«, poznejše pesmi pa so izhajale v Cigaletovi »Sloveniji«, kateri je bil Cegnar sploh vztrajen sotrudnik in nekaj časa tudi urednik. Zbrane pesmi svoje je izdal leta 1860. pri Leonu v Celovci; zbirka obseza poleg izvirnih pesmij dôkaj prevodov zlasti srbskih, čeških in ruskih národnih pesmij, končno tudi štiri pesmi iz nemščine. Od leta 1850. do leta 1851. je uredoval »Ljubljanski Časnik«, nató pa s svojimi spisi izdatno podpiral sósebnó »Ilirskega Primorjana«, »Primorca« in »Edinost«. V óno dôbo spada tudi prvo večje delo Cegnarjevo, namreč prevod Schillerjeve drame »Marija Stuart«. V Janežičevem »Cvetji iz domačih in tujih logov« sta mimo tega izšla vzgledna prevoda Schillerjevega »Viljema Tella« in Nemčeve »Babice«. (Le-tá je izšla leta 1884. iz nova v Krajčevi »Národní biblioteki«). Leta 1864. je izdal pri Egru v Ljubljani »Valenštajnov ostrog«; vsa trilogija pa je izšla leta 1866. v založništvu tržaške čitalnice. Omeniti je še prevoda Mosenthalove »Debore« in končno prevoda poljske povesti Mihaela Grabowskega, naslovljene »Koliščina in stepe«, katero je priobčila tudi leta 1884. Krajčeva »Národní biblioteka«. Ta prevod je bržkone poslednje večje delo Cegnarjevo. — V vseh spisih, tudi v Cegnarjevih prvencih, čudimo se izredno lepemu in pravilnemu jeziku, čegar blagoglasnost se zlasti odkriva v dovršenem prevodu Schillerjevega »Wallensteina«. Izmed njegovih izvirnih pesmij so nekatere dobro znane vsemu slovenskemu národu, n. pr. »Rojakom«, »Na grobih«; mimo tega sta se pogostoma deklamirala in čitala prevoda »Graničar« in »Pevčeva kletev«. Cegnarju bi šlo častno mesto v naši književnosti, ako bi ne bil priobčil ničesar drugega négo »Valenštajnov ostrog«. Ako se vrhu tega oziramo na dolgo vrsto drugih spisov, očito je vsakomur, da mora književnost naša glasno in hvaležno priznavati njega zaslužno de-